

hvis man ikke betaler sin Skat rettidigt, det vil sige inden henholdsvis 1. Januar eller 1. Juli, indføres en Straffrente; det er noget, man kender baade fra sognekommunale og bykommunale Skatter og fra Formue- og Indkomstskatten. Skatteyderne sætter i Almindelighed ikke saa stor Pris paa at skulle betale Straffrente, hvis det kan undgaas, og det kan jo undgaas derved, at hver enkelt betaler sin Skat rettidigt. Hvis det var ganske smaa Beløb, der ikke kom rettidigt ind, behøvede man ikke saadanne Bestemmelser, men jeg har det Indtryk, at dette, at man betaler sin Skat lidt efter, at den i Virkeligheden er forfaldet, er, for at bruge et meget mildt Udtryk, ikke helt ualmindeligt. Jeg tror tværtimod, det er ret hyppigt, at Skatteydere, og det er ikke de mindre Skatteydere, dem, der betaler smaa Skattebeløb, men snarere dem, der betaler de større Beløb, er inde paa, at saaledes som Forholdet er ordnet, er der ligefrem Fortjeneste ved ikke at aflevere Skattebeløbet, før det er allerhøjest nødvendigt. Det er der i og for sig ikke noget at sige til, men hvis denne Fremgangsmaade bliver alt for almindelig, bliver det praktiske Resultat deraf, at Kommunerne maa have forholdsvis store Kassebeholdninger eller er udsat for at skulle optage midlertidige Laan; hvis de forfaldne Skatter i de forskellige Kvartaler først indgaar et Stykke ind i Kvartalet, er det givet, at der maa være Kapital til Stede, som er opsamlet gennem tidligere Aar. Naar det gennemføres, at Folk undlader at betale Skat i rette Tid, medfører det altid et Tab for Kommunen og derigennem et Tab for Kommunens Skatteydere. Dette, at man har de nødvendige store Kassebeholdninger eller er henvist til eventuelt at optage foreløbige Laan, medfører Udgifter, Rentetab o. s. v. eller direkte Betaling af Renter, som Skatteyderne selvfølgelig i sidste Instans skal betale, og da jeg har det Indtryk, at det ikke altid er dem, der har det mest trangt med Midler, som betaler i sidste Øjeblik, synes jeg ikke, man kan nære nogen Betænkelighed ved at sige, at da disse Forhold medfører Udgifter for Kommunen, som den burde være fri for, og i sidste Instans Udgifter for Skatteyderne, som de burde være fri for, vilde det være hensigtsmæssigt, hvis man ved en Foranstaltning som denne kunde bidrage til, at Skatterne gik rettidigt ind ikke alene fra dem, der i Forvejen er villige til at betale, men ogsaa fra Skatteyderne i al Almindelighed. Hvis Indførelsen af denne Straffrente derfor skulde medføre, at Skatterne gaar bedre ind og Kommunen derved fritages for visse Udgifter, maaske

ikke for store Udgifter, men dog for visse Udgifter, saa vil jeg hilse det med Glæde.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa alle Enkeltheder i Lovforslaget, men kan, som sagt, baade personlig og paa mit Partis Vegne anbefale en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget i det høje Ting. Jeg vil dog tilføje, at da jeg betragter det som sandsynligt, at der kan være enkelte Forhold, som kunde trænge til en nærmere Undersøgelse, skal jeg ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til en kort Udvalgsbehandling.

A. P. Hansen: Idet jeg i et og alt kan tiltræde den af det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) fremsatte Anbefaling af Lovforslaget, har jeg ikke mange Ord at tilføje, idet det nærmest kun vilde blive Gentagelser. Som det ærede Medlem udtalte og som fremhævet af Finansministeren, har den nuværende Ordning af Opkrævningen af Amtstueskatter overlevet sig selv. Man har ordnet sig mere eller mindre praktisk, man har i alt Fald indført en ny Ordning. Jeg tror ogsaa, at man ude omkring i Befolkningen med Tilfredshed vil hilse dette Lovforslags Gennemførelse. Det vil skabe en nem og bekvem Maade for Indbetaling af Amtstueskatter, og man vil faa Oplysning om Forholdene, om Skattens Størrelse o. s. v.

Med Hensyn til adskillige af de Restancer, som fremkommer nu for Tiden, giver jeg det ærede Medlem for 3die Kreds Ret i, at der vel er større Skatteydere, som med Villie undlader at betale under Hensyn til, hvor meget de kan tjene ved det, men for manges Vedkommende skyldes det en ren Forglemmelse, og særlig for nye Grundejere gælder det mange Gange, at de er ganske uvidende om, hvorvidt de skal betale Skat eller ej. Det gælder næsten altid første Gang, en ny Besidder af fast Ejendom skal betale Skat. Naar Sognefogeden kommer og skal have Amtstueskatterne, staar han ganske fremmed overfor det. Men efter den foreslaaede Ordning bliver han altsaa varslet om det, og han vil kunne betale Beløbet omtrent med det samme.

Jeg har som Sognefoged adskillige Gange og saa sent som nu i sidste Termin været ude for fra Amtstuen at skulle indkassere Skatterestancer paa 2 Ø. Jeg vil rette den Forespørgsel til den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt gennem denne Lov eller nu samtidig med den at faa en Bestemmelse ind om, at naar Beløbene, der skulde opkræves, var saa